

's Gravenhage, den 7 Juni 1893.

BIJLAGEN

Naar aanleiding van het „British. Counter.
Kraft" waarvan mij eenige exemplaren
werden overgelegd bij Uwe missives d^o. 20 en 28
April 11 / 1809. N°. 389 f. en 4 fob, en waarop laatstelijk
beheeding had mijn penvoer d^o. 25. Blijft 1 / 1809. N^o.
5663 heb ik de eer Uwe Excellentie het volgende
mede te deelen.

Met uwe opmerkingen is twaestdaangeheeld
schrijven kan ik mij wel vereenigen, behalve
met die betreffende art. ~~XX~~, waartegen m. i. geen
bezwaar bestaat. Immers alleen voor wetten
en algemeene maatregelen van bestuur is
voorgeschreven op welken dag na de afkondi-
ging zij in werking treden, niet voor tractaten.
Meer bepaald is het wenschelijk de Britsche
Regering opmerkzaam te maken op den in-
houd van art. 9 onzer uitleveringwet, te ge-
volge waarvan art. ~~XX~~ van het ontwerpverdrag
zal behoeven te vermelden, althans voorsoveel
Nederland betreft, de rechtezake ambtenaren,
bevoegd tot de aanwage van voorloopige aan-
houding

Aan Zijne Excellentie
den Heer Minister van
uitenlandzke Zaken.

houding

Mer het oog op de termijn bedoeld is art: 16, en-
stet lid, onze uitlevering wet, bestaat er geen
bezwaar tegen de tydbepaling is de tweede zin-
tude van art. ~~XII~~ van het Britsche tegenont-
werp, doch acht ^{my} het wel zoo regelmatig,
dat die termijn ook uitdrukkelijk voor Neder-
land wordt voorbehouden. [Eene tydbepaling
zoals bij art. ~~XI~~ van het "Counter-draft" wordt
voorgesteld, komt niet voor in onze wet. Im-
mers, art: 10 dien wet bepaalt wel, dat de Offi-
cier van Justitie de onmiddellijke inwyheid-
stelling van den aangehouden tot bevelen,
indien binnen teken termijn geen aanva-
ge tot uitlevering met de daarbij noodi-
ge bencheider is medegedeeld, en hierna de
antwoordt art. X van het Britsche "Counter-
draft", doch, is ^{onze} opvatting van art
~~XI~~ van dat tegen-ontwerp juist, dan wordt
hierbij gedoeld op de onstandigheid dat,
hoewel de noodige bencheiden zijn overge-
legd, daaruit voortvloeit niet voldoende
licht kan worden geput om de uitlevering,
aanvaage te overwegen. Alie bencheiden, kun-
nen derhalve nog nader aangevuld en
getoet worden. Overig is bestaat er derhal-
ve geen reden, een termijn daarvoor is het
tractaat op te nemen, hoewel niet licht
denkbaar, is het toch mogelijk, dat zelfs
bij eene uitlevering aanvaage van Groot-
Brittanje aan Nederland of omgekeerd,

de tijd uitbroken heeft, om die aanvaage vol-
doende te staven, tenwyl, indien deze tot de ko-
lenien geriekt is, die termijn ongetwijfeld
te kort berekend is. Het is derhalve wenschelijk
dat bij de Britsche regering worde aangeven.
gen om van dit voorschift af te zien.

De aanvaage van art. ~~XIII~~ worde verwijzen
naar art: 14 van ons tegenwoordig verdrag en
derhalve aangevraagd op goedkeuring van
art: 15 van onze legger.

Eveneens worde nogmaals de wenschelijkheid
betreft tot handhaving van de artt: 11 tab
en met 13 van die legger, welke zonder de
geringste aanmerking hare zijds door de
Britsche regering geheel onder geïgnoreerd.

Alie aanmerking geldt trouwens is het
algemeen de door genoemde regering in
deze gevolgde handelwijze. Het is toch eenig-
zins vreemd, dat zijtede van de moort kritiek
te leveren op onze legger, eenvoudig met
eenige geringe toelichting een geheel
anders luidende "Counter-draft" wordt
overgelegd.

Alie wenschelijkheid dat ook met Groot-
Brittanje een nieuw verdrag op breder
grondslag gesloten worde, doet mij intusschen
over dat bezwaar heen stappen en geeft mij
aanleiding tot eene welwillende beoorde-
ling van de art: II van het "Counter-draft"
vermelde feiten, hoe vernhillend, ook in
hunne terminologie, alge mogen zijn

Als beide partijen
triek blijven op hunne
winststellen, dan vlot
het meek niet.
Later zij de keertan-
digsten zijn en toegeren
want zij kunnen -

juist!

van die art: I van onzen liggen.

Ter aanzien van ~~dat~~ art: II het volgende:
Vooreerst zij opgemerkt, dat, ingevolge art:
3 van onze uitleveringwet, de uitlevering
kan geschieden niet alleen wegens het
begaan van het misdrijf, maar ook we-
gens poging daartoe of medeplichtigheid
daaraan, van zoover die poging of die me-
depllichtigheid ook hier te lande strafbaar is.

Op grond hiervan bestaat bezwaar om,
zoals in het Britsche „Counterdraft“ o. a. bij
de no: 16, 19 geschiedt, de poging uitdrukke-
lijk bij enkele misdrijven te vermelden,
terwijl uit de niet vermelding daarvan
bij de overige nummers de gevolgtrek-
king wordt gemaakt, dat bij poging tot de
daar bedoelde feiten uitlevering niet sou-
de kunnen worden toegestaan.

De Britsche Regering zoude derhalve
gevoegen op de wenschelijkheid, dat zij zich
vereenige met de laatste alinea van art:
1 van onzen liggen, waarmede zij alleen, aan
het slot van art: II van het „Counterdraft“,
medeplichtigheid overnam.

De in dat artikel van ons liggen sub: 1 a
e. b. vermeldde feiten, zou ^{den zij} als zijnde vol-
gens ons strafecht delicta ^{den zij} van die generis,
gaarne in het verdrag zien opgenomen.
Zonder de minste opgave van redenen
zijn die feiten, in het Britsche „Counter-
draft“ onvermeld gebleven. Bij mogelijk-

N° 1 en 2. Daar kindermord en kinderoorlog bij ons speciale delicten zijn, welke op het verdrag van art 2 en 10
van het bestaand verdrag gelezen: 1. Murder (including asphyxiation committed on a child), or, evs. 2. Manslaughter
(including infanticide).

ke begunnering van de Britsche Regering,
dat daartegen bezwaar bestaat, vermits die fei-
ten, volgens het Britsche strafecht vallen onder
gewone moord of doodslag, kan worden gewezen,
dat, hoewel onder onze generieke term „theft-
shall“ vallen de feiten van „Larceny, Burglary,
robbery en piracy“, wij evenmin bezwaar
maken, dege ter wille van Groot Brittanie in
het tractaat speciaal te vermelden.

N° 6. „Knowingly making any instu-
ment etc, kan niet van art: 2 onzer uit-
leveringwet. Dit feit kan derhalve door
ons niet worden aangevoerd.

N° 9. Niet elke vernieling van goederen geeft
grond tot uitlevering. Met het oog op art:
2, N° 17 e. d. onzer uitleveringwet, ^{verdienden} ~~zoude~~
derhalve de voorken ~~geven aan de~~ N° 17 e.
1 van onzen liggen. Nochtan echter de Britsche
Regering daartegen bezwaar hebben, dan
behoort N° 9 te worden aangevoerd met de
woorden: „and if it is made an extradition
crime by the laws of both countries“

N° 10. Wordt hiermede „oplichting“ bedoeld?
Loofsa, aan ~~aan~~ ^{men zich} ~~en~~ mij hierbij neerleggen,
mits eraan worde toegevoegd: „punishable
by the laws of both countries“ omdat
„false pretences“ niet altijd voldoende
zijn om het feit tot oplichting te maken.
Het is ^{geven zij} ~~geeft~~ de voorken aan N° 13
van onzen liggen.

N° 11. Ter aanzien hiervan, geldt de zelfde
opz.

opmerking als hierboven is gemaakt ad
 N° 6. Het behoort derhalve te vervallen.
 N° 12. Welke is hiervan de bedoeling? Vol-
 gens n° 26 der uitleveringswet kan uit-
 geleverd worden alleen wegens bedriege-
 lijke bankbreuk. Zijn er volgens de En-
 gelsche „bankruptcy law“ meerdere schaf-
 bare feiten, waarvoor wij de uitlevering van
 des moeten weiguen? Zoo ja, dan behoort
 ook dit nummer duidelyker en croner
 gest gredigend te worden.

N° 13. Wordt met „fraud“ hetzelfde bedoeld
 als „forgery“ (valscheid is geschrift)? Zoo
 ja, dan wordt eigenlijk twee keeren hetzelfde
 feit vermeld, (zie n° 7) klaar het inbreng
 volgens het Engelsche recht mispicien
 een delictum sui generis is, ^{het n° 7} heeft
 geen bezwaar dat dit nogmaals hier
 uitdrukkelijk vermeld wordt, doch ont-
 vinding ^{van} gaarne tekerheid daaromtrent.

N° 15. Wat wordt met „rape“ bedoeld. Volgens
 de letterlyke vertaling is het „schaking“
 & kunnen wij den weg slechts uitleveren
 is de gewal, van n° 7 gelyk van art. 2 onzer
 uitleveringswet. In art. II N° 2 van ons
 verdrag met de Vereenigde Staten van
 Noord Amerika is „rape“ echter begrepen als
 „verkrachting“

N° 16. Wat de poging betreft, zie hierboven.

N° 17. Wat wordt verstaan onder „^{indecent} incident
 assault“? N° 6 van onzen legger is ongetwij-
 feld

feld volledig en duidelyker.
 N° 21. ^{Abandoning children or exposing them} Dit feit wordt niet vermeld is onze uit-
 leveringswet en kan daarom niet worden opgenomen.
 N° 22. ^{negl. unlawfully detaining children.} Alleen het wegvooien van een kind

of van een minderjarige kan volgens art.
 2 N° 9 onzer uitleveringswet grond tot
 uitlevering geven. Dit nummer want
 tegen: Kidnapping of minors and their
 false imprisonment.

N° 26. Zoals dit feit hier omschreven wordt,
 kan het, tenzij het valt onder de n° 3 & 4, vol-
 gens onze wet geen grond tot uitlevering
 geven. Hier wordt niet bedoeld het op-
 stellig doerontstaan van gevaar voor een
 sportrein, zooals art. 1, N° 2, onzer wet luidt,
 hetgeen tevens inhoudt de door de Britsche
 regering voorgestelde bepaling. ^{die blijven} ~~Ally~~
 derhalve de voorkeur geven aan n° 2 van
 onzen legger.

N° 27. Luidt volgens onze wet te algemeen.
 Nederland mag, ingevolge N° 3 van art. 1,
 der uitleveringswet, slechts uitleveren
 van bedreigingen, bedoeld bij het 2 lid van
 art 285 van het Wetboek van Strafrecht. Het
 zijt wade mitsdien aangerogener op aan-
 neming van n° 3 van onzen legger.

N° 28. Vermits de roof valt onder onzer
 grip, ~~dieftal~~ ^{dieftal} ~~erkegen~~ ^{erkegen} ~~geen~~ ^{geen} ~~bezwaa~~

N° 29. Volgens de minere opvatting van
 n° 19 van onzen legger, worde gevesen op de
 wensdelijkheid, dat de Britsche regering
 Lijk

zich daarmede vereenigen. Het doel
behoort de woorden „or attempting or con-
spiring to do so.“ te vervallen. Volgens
„Conspiring“ kunnen wy op zich zelve,
lenzig het valt onder „attempting“ niet
nietlevens.

Dezelfde aanmerking geldt de woorden
„or conspiring to revolt“ li. N° 31.

Ik voeg weder hierbij de geschreven
bijlagen van uw schrijven d. 20 April 1857
389 p. 1ste Afst. 7, terwijl ik te zijner tijd gaarne
verneem het door Uwe Excellentie
van de Britsche Regering ontvanger
antwoord.

over H. E. Minister van Justitie,
Londre

